

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
 a kir. tábla átellenében.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

Amitől a kormány fél.

Pécs, 1897. június 11.

(*) Megcsapta a készülőben levő obstrukció szellője az ideges kormányparti koponyákat, félti a könnyen szerzett koncot mindenik, és valószínűleg a nagy megátkozottságnak az lesz a vége, hogy mielőtt a tulajdonképpeni obstrukció a maga borzalmasságával kezdetét venné, hát maga a kormány fog lefuvatni, elejti a 16. §-t, no meg ennek második és javított kiadását, a statisztikai törvényjavaslatot; mert különben könnyen megeshetik, hogy sem a cukorgyárosokat, a szeszgyárosokkal együtt nem részesítheti nemzeti ajándékban, sőt még a katonai javaslatokból sem lesz semmi, amiket pedig teljesen biztosra vettek, hogy hamarosan törvényerőre emelkednek.

Ha a hatalmas kormány és még hatalmasabb partja ennyire fél az obstrukciótól, könnyen felvethető a kérdés, hogy csakugyan olyan veszedelmes dolog-e az az obstrukció? Veszedelmesnek ugyan veszedelmes, de nem az országra, hanem mindig csak annak kormányára és partjára nézve; a mostani esetekben pedig ezzel élni az ellenzéknek hazafias kötelessége.

Mert ime, meg van a kormánynak a maga igen nagy és igen engedelmes többsége. Bármint akar a kormány, a nagy

többség mindent meg fog szavazni. Ha a kormány hazafiatlan dolgot akar elkövetni, — mint például most, mikor a sajtószabadság ellen intéz orvtámadást, — megteheti, mert bárminő törvényjavaslatot terjeszt elő, azt a többség meg fogja szavazni. Ha pedig a kormány hazafiatlan dolgot akar elkövetni, például olyan valamit, ami kisebbségi szabadságunkat, s előre látható, hogy a kormány e tervét a többségben levő párt támogatni fogja: vajjon nem-e kötelessége az ellenzéknek megakadályozni azt, hogy a hatalmas párt a közszabadságaink ellen merényletet tervező kormánynak segítségére siessen?

Mindenesetre igen; erre azonban csak egy mód van. Az ellenzék ugyanis nem szavazhatja le a többségben levő kormánypartot, de megakadályozhatja ezt a nagy partot abban, hogy a szavazáshoz hozzájusson. Minden parlamentben joga van minden egyes képviselőnek minden törvényjavaslatához és minden indítványhoz hozzászólni; a törvényjavaslatoknál pedig minden egyes ponthoz ismét felszólalhat minden képviselő. Ha élnek ezzel a jogukkal az ellenzéki képviselők s rendre felszólalnak nagy beszédeket tartva, akkor a szavazásra csak majd az ítélet napján kerül a sor. Ez az igazi obstrukció a maga ridegségében, amely, mint látjuk, elég alkalmas fegyver arra, hogy bárminő nagy többséggel bíró kormánynak a javaslatát

is megbuktathassa vele a kicsiny, de elszánt ellenzék.

Még meg sem kezdődött, kormányparti lapok már is rémes dolgokat írnak az obstrukcióról. Irják, hogy erkölcstelen, nem előkelő fegyver. Annyi tény, hogy az obstrukció nem udvariassági kérdés. Nem is lehet az, mert soha személyek ellen nem irányul s mindig csak elvek ellen lehet felhasználni. Tehát erkölcstelennek sem lehet nevezni, mert a parlamenti védekezésnek ebben a momentumában semmiféle egyéni érdek nem szerepelhet. Az obstrukció tehát olyan fegyver, amelyet csak párt vehet a kezébe s amelylyel csak pártot lehet agyonütni.

De lássuk csak, ha nem erkölcstelen dolog az obstrukció, ha a parlamenti harcokban jogosult fegyvernemnek van elismerve: vajjon veszedelmes dolog-e vele hadakozni? Az obstrukció vészhiénéi azt mondják, hogy igen. Mert hisz példa mutatja, hogy meghiusítja vele az ellenzék a kormány törekvéseit. Lám, 1892-ben Szapáry Gyula gróf néhai miniszterelnök be-terjesztett egy javaslatot a közigazgatás államosításáról, az ellenzék obstrukciót alkalmazott s az lett a vége, hogy a javaslat megbukott s utána maga Szapáry is. Biz ez nagyon veszedelmes dolog volt — a kormányra és partjára nézve: de nekünk, az országnak, határozottan örvendetes esemény volt; — pedig ezt mind az erkölcs-

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Patentírozott magánbecsület.

(Képek a közel jövőből.)

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

III.

A nyulgáti kerületben erősen folyik a korteskedés. Örvös főbíró vette fel a keztyűt, mint kormányparti jelölt a kerület régi ellenzéki képviselőjével, Kuruc Dezsővel szemben, persze régi szabadelvű szokás szerint birtokon belül, vagyis a főbírói hivatalból maga dirigálván a választási hadjáratot.

Most is hemzseg a hivatalos helyiség tája parancsra váró, vagy jelentést tenni akaró kortesektől, bent a hivatalban pedig a főbíró gyóntatja Bleizucker Móríc regálebérölt.

— Na maga szépen viseli magát, mondhatom — mordul az ordonánccal berendelt bérlőre — magának van a kerületben tizenhat korcsmája s mind a tizenhat korcsmárosa a Kuruc-zászlót tűzte ki; hát ilyen emberem maga?

— Kérem nagyságos uram, váltig beszéltem azoknak az embereknek, de azt mondják, hogy ha ők a nagyságos ur partjára állnak, akkor becsukhatják a korcsmát, mert a községek lakói mind Kuruc-partiak.

— Hát azt gondolja, hogy én nem csukathatom be a korcsmát? Hát ha nekem eszembe jut a maga pincéiben borvizsgálatot tartani, mi lesz akkor; marad-e olyan bora, a mit zár alá nem vehetnek? Azért hát azt mondom, hogy ki kell cserélni azokat a zászlókat; már utasítottam a hivatalszolgát, hogy szolgáltatson ki magának 16 zászlót. Aztán van magának legalább 30 olyan rendes fuvarosa, a ki választó, hát azok milyen párton vannak?

— Nem tudom, kérem, nagyságos uram.

— No szépen vagyunk, hát azt gondolja, hogy jövőre is megmarad bérlőnek, ha ilyen könnyen veszi a dolgot? Ha a maga emberei közül egy is le mer szavazni Kurucra, a választás utáni napon megtartom a pincevizsgálatot. Most mehet.

A Kuruc-párt végrehajtó bizottsága szörnyen föl van háborodva; a kerület legellenzékibb községeiben egymásután szedegetik be a Kuruc Dezső zászlait s az emberemlékezet óta csak Kossuth apánkra esküvő választók házain mind sürűbben lengeti a szél az Örvös főbíró nevét. Eppen most jelentkezik a bosszuréti korcsmáros, az első ellenzéki kolompós abban a községben s felmutatja Bleizucker regálebérölt levelét, melyet egy Örvös-zászló kíséretében küldött neki azzal a szigorú meghagyással, hogy rögtön tűzze ki a házára a Kuruc-zászló helyébe, a sza-

vázásra pedig ott legyen a főbíró udvarán, mert különben Szt.-Mihályra pakkoljon, másnak adja a korcsmát.

— Ilyen levelet kapott kérem a Plécukor urnak mind a tizenhat korcsmárosa, és hát kérem, mit tehet a szegény ember, csak nem hagyhatja a háza népét kirakatni az utcákra, be kell adni a derekunkat.

— Ide azzal a levéllel — szól egy hevesvérű bizottsági tag — majd megmutatjuk mi annak a gaz Plécukornak, hogy van még törvény Magyarországon. Följelenjük erőszakoskodásért a törvénynek.

— Kérem csak azt ne tegyék, mert akkor menten elveszi a korcsmát. Hiszen a fuvaros embereit is elrémitette mind, csak tessék kitörlni mind a harmincat a mi embereink közül, meg — kérem — minket korcsmárosokat is. Nehéz szívvel mondom, bizony isten, de hát mégis csak elő a kenyér.

A választás megtörtént; Bleizucker Mórícnak mind a negyvenhat „embere” leszávozott Örvösre, persze más irányban is dolgozott az erőszak, meg a pénz s így bizony Örvös lett a követ, de bizony a választás befejeztével alig volt, kinek áldomást adni, mert a csendőrök meg a katonaság csak addig őrizték a főbíró választóit, míg le nem szavaztak, szavazás után mehettek már tettség szerint s mentek is — a kertek alatt.

11737. sz.

alisp. 1897.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A törvényhatósági közutakon fennálló műtárgyakon, és pedig:

a pécsi járásban:	1043 frt 54 kr.
a hegyháti „	910 frt 42 kr.
a pécsváradi „	427 frt 40 kr.
a szt.-lőrinczi „	306 frt 10 kr.
a mohácsi „	81 frt 61 kr.
a siklói „	40 frt 50 kr.

költséggel előirányzott

helyreállítási munkálatok

biztosítása iránt folyó évi június hó 19-én d. e. 9 órakor hivatalos helyiségemben zárt írásbeli ajánlatok útján

verseny tárgyalást

tartok.

Felhívom vállalkozni óhajtókat, hogy szabályszerű, sajátkezűleg aláírt, akár az összesen **2809 frt 57 krral** előirányzott összes munkálatokra vonatkozó együttes, avagy a járásonkénti munkálatokra vonatkozó külön-külön ajánlataikat, melyekben az ajánlott árengedmény, esetleg árfelemelés százalékban számokkal és betűkkel kiírandó, 5% bánatpénzzel felszerelve a verseny tárgyalás kezdéig nálam adják be.

A munkálatokra vonatkozó műszaki iratok és részletes feltételek a. kir. államépítészeti hivatalnál (Mária-utca) a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécs, 1897. évi június hó 8-án.

Koszits Kámill

Baranyavármegye alispánhelyettes főjegyzője.

Z ENTTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari

férfi- és gyermek-ruha gyári
raktár

PÉCSETT, Király-utca,
Bazár-épület.

Jó
minőség,
elegáns
szabás.
Kivánatra
mérték után
is.

O
L
C
S

Szabott
árak!
Minden
darabon
az ár
feltüntetve.

O L C S

Ó

Á R A K

Nyári
öltönyök,
felöltők,
Havelokok

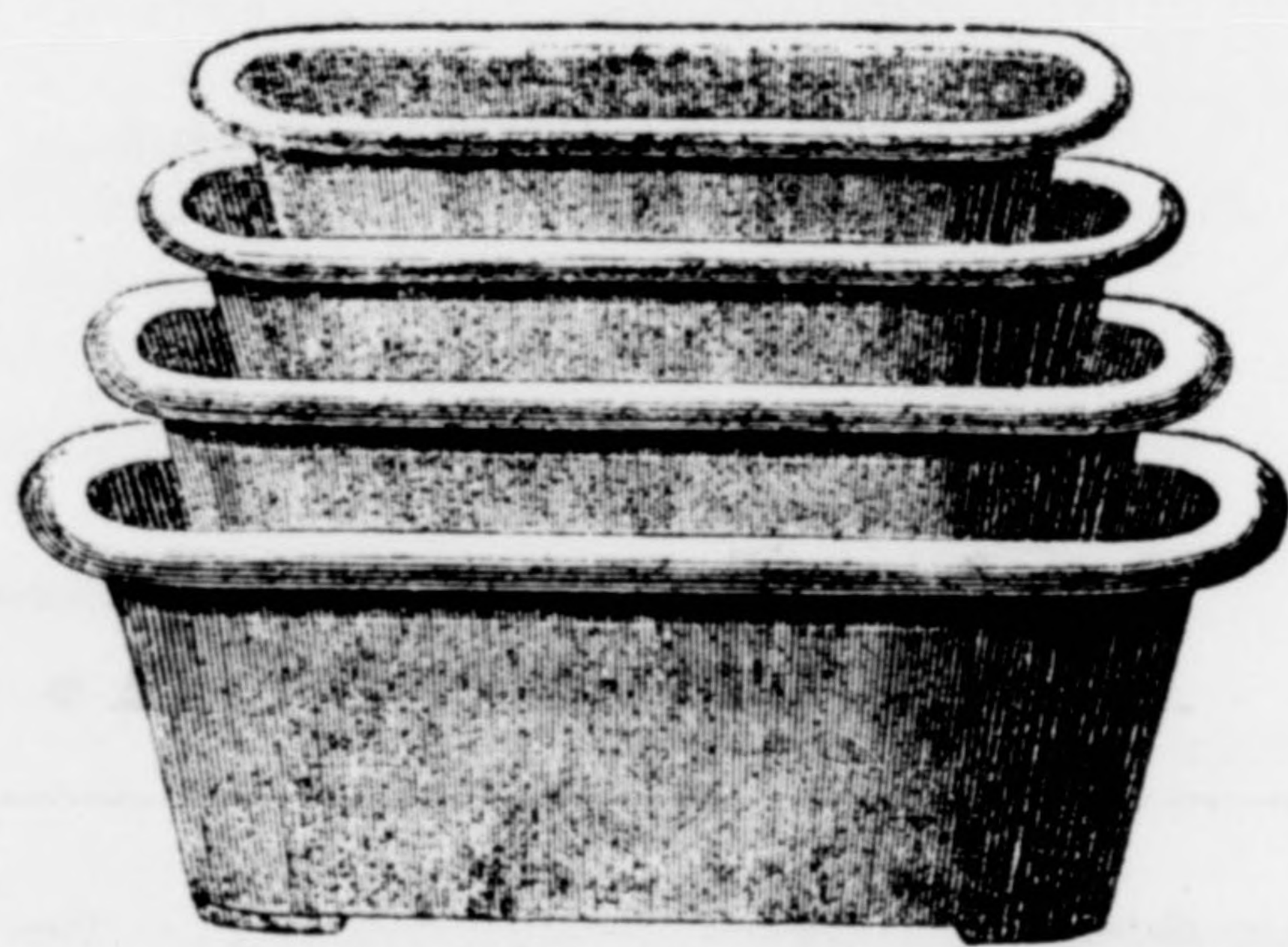
A
R
A
K

Nagy választék
kész férfi- és
gyermek
ruhákban.
Minden ter-
methez hozzá
igazítottak.

CSUKÁS ZOLTÁN épület- horgany- és mű-bádogos

Pécs, király-utca 28. szám, a „pánczéloshoz.“

Ajánlja saját készítményü
legjobb szerkezetü
jégszekrényeit,

valamint erős

fürdőkádjait,

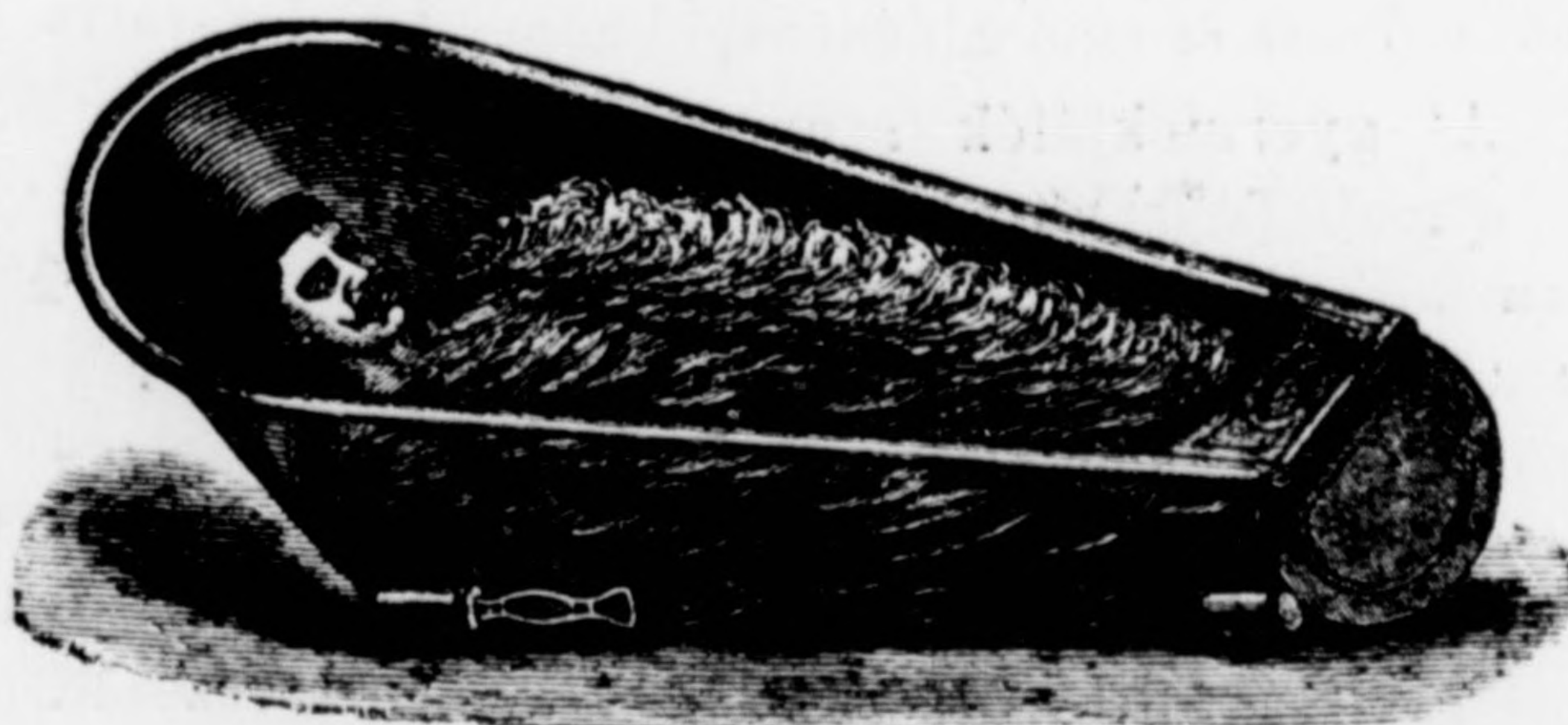
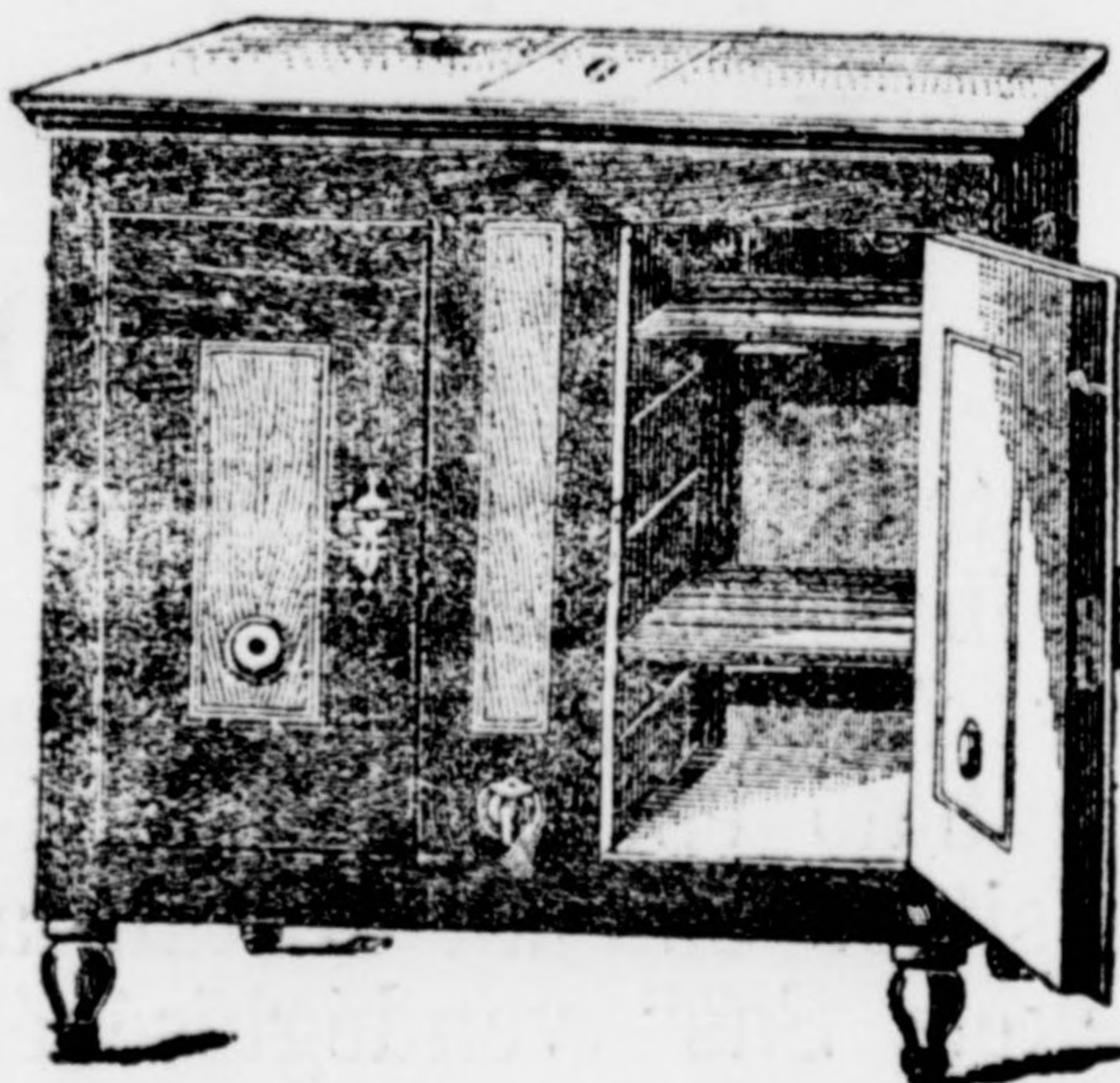
vízvezeték és fürdőberendezéseket,

szagtalan angol closetiek

fölállítást, nagy vá-
lasztéku

konyhaberendezéseit:

Tető- és toronyfedések,
tetőcsatornák és czink-
ornamentikai munkák,

csatorna- és bádogtető javítások és festések a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.
(Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.)

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PECSETT. Mária-u. 1. sz.
 kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PECSETT, Mária-utca 1. s.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

Amitől a kormány fél.

Pécs, 1897. június 11.

(*) Megcsapta a készülőben levő obstrukció szellője az ideges kormányparti koponyákat, félti a könnyen szerzett koncot mindenik, és valószínűleg a nagy megátkozottságnak az lesz a vége, hogy mielőtt a tulajdonképpeni obstrukció a maga borzalmasságával kezdetét venné, hát maga a kormány fog lefuvatni, elejti a 16. §-t, no meg ennek második és javított kiadását, a statisztikai törvényjavaslatot; mert különben könnyen megeshetik, hogy sem a cukorgyárosokat, a szeszgyárosokkal együtt nem részesítheti nemzeti ajándékban, sőt még a katonai javaslatokból sem lesz semmi, amiket pedig teljesen biztosra vettek, hogy hamarosan törvényerőre emelkednek.

Ha a hatalmas kormány és még hatalmasabb pártja ennyire fél az obstrukciótól, könnyen felvethető a kérdés, hogy csakugyan olyan veszedelmes dolog-e az az obstrukció? Veszedelmesnek ugyan veszedelmes, de nem az országra, hanem mindig csak annak kormányára és pártjára nézve; a mostani esetekben pedig ezzel élni az ellenzéknek hazafias kötelessége.

Mert ime, meg van a kormánynak a maga igen nagy és igen engedelmes többsége. Bármint akar a kormány, a nagy

többség mindent meg fog szavazni. Ha a kormány hazafiatlan dolgot akar elkövetni, — mint például most, mikor a sajtószabadság ellen intéz orvtámadást, — megteheti, mert bárminő törvényjavaslatot terjeszt elő, azt a többség meg fogja szavazni. Ha pedig a kormány hazafiatlan dolgot akar elkövetni, például olyan valamit, ami kisebbségi szabadságunkat, s előre látható, hogy a kormány e tervét a többségben levő párt támogatni fogja: vajjon nem-e kötelessége az ellenzéknek megakadályozni azt, hogy a hatalmas párt a közszabadságaink ellen merényletet tervező kormánynak segítségére siessen?

Mindenesetre igen; erre azonban csak egy mód van. Az ellenzék ugyanis nem szavazhatja le a többségben levő kormánypártot, de megakadályozhatja ezt a nagy pártot abban, hogy a szavazáshoz hozzájusson. Minden parlamentben joga van minden egyes képviselőnek minden törvényjavaslatához és minden indítványhoz hozzászólni; a törvényjavaslatoknál pedig minden egyes ponthoz ismét föl szólhat minden képviselő. Ha élnek ezzel a jogukkal az ellenzéki képviselők s rendre föl szólalnak nagy beszédekkel tartva, akkor a szavazásra csak majd az ítélet napján kerül a sor. Ez az igazi obstrukció a maga ridegségében, amely, mint látjuk, elég alkalmas fegyver arra, hogy bárminő nagy többséggel bíró kormánynak a javaslatát

is megbuktathassa vele a kicsiny, de elszánt ellenzék.

Még meg sem kezdődött, kormányparti lapok már is rémes dolgokat írnak az obstrukcióról. Irják, hogy erkölcstelen, nem előkelő fegyver. Annyi tény, hogy az obstrukció nem udvariassági kérdés. Nem is lehet az, mert soha személyek ellen nem irányul s mindig csak elvek ellen lehet fölhasználni. Tehát erkölcstelennek sem lehet nevezni, mert a parlamenti védekezésnek ebben a momentumában semmiféle egyéni érdek nem szerepelhet. Az obstrukció tehát olyan fegyver, amelyet csak párt vehet a kezébe s amelylyel csak pártot lehet agyonütni.

De lássuk csak, ha nem erkölcstelen dolog az obstrukció, ha a parlamenti harcokban jogosult fegyvernemnek van elismerve: vajjon veszedelmes dolog-e vele hadakozni? Az obstrukció vészhirodői azt mondják, hogy igen. Mert hisz példa mutatja, hogy meghiusítja vele az ellenzék a kormány törekvéseit. Lám, 1892-ben Szapáry Gyula gróf néhai miniszterelnök be-terjesztett egy javaslatot a közigazgatás államosításáról, az ellenzék obstrukciót alkalmazott s az lett a vége, hogy a javaslat megbukott s utána maga Szapáry is. Biz ez nagyon veszedelmes dolog volt — a kormányra és pártjára nézve: de nekünk, az országnak, határozottan örvendetes esemény volt; — pedig ezt mind az erkölcs-

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Patentírozott magánbecsület.

(Képek a közel jövőből.)

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

III.

A nyulgáti kerületben erősen folyik a korteskedés. Örvös főbíró vette fel a keztyűt, mint kormányparti jelölt a kerület régi ellenzéki képviselőjével, Kuruc Dezsővel szemben, persze régi szabadelvű szokás szerint birtokon belül, vagyis a főbírói hivatalból maga dirigálván a választási hadjáratot.

Most is hemzseg a hivatalos helyiség tája parancsra váró, vagy jelentést tenni akaró kortesektől, bent a hivatalban pedig a főbíró gyóntatja Bleizucker Mórict regálebérletét.

— Na maga szépen viseli magát, mondhatom — mordul az ordonánccal berendelt bérlőre — magának van a kerületben tizenhat korcsmája a mind a tizenhat korcsmárosa a Kuruc-zászlót tűzte ki; hát ilyen emberem maga?

— Kérem nagyságos uram, váltig beszéltem azoknak az embereknek, de azt mondják, hogy ha ők a nagyságos ur pártjára állnak, akkor becsukhatják a korcsmát, mert a községek lakói mind Kuruc-pártiak.

— Hát azt gondolja, hogy én nem csukathatom be a korcsmát? Hát ha nekem eszembe jut a maga pincéiben borvizsgálatot tartani, mi lesz akkor; marad-e olyan bora, a mit zár alá nem vehetnék? Azért hát azt mondom, hogy ki kell cserélni azokat a zászlókat; már utasítottam a hivatalszolgát, hogy szolgáltatson ki magának 16 zászlót. Aztán van magának legalább 30 olyan rendes fuvarosa, a ki választó, hát azok milyen párton vannak?

— Nem tudom, kérem, nagyságos uram.

— No szépen vagyunk, hát azt gondolja, hogy jövőre is megmarad bérlőnek, ha ilyen könnyen veszi a dolgot? Ha a maga emberei közül egy is le mer szavazni Kurucra, a választás utáni napon megtartom a pincevizsgálatot. Most mehet.

A Kuruc-párt végrehajtó bizottsága szörnyen föl van habborodva; a kerület legellenzékibb községeiben egymásután szedegetik be a Kuruc Dezső zászlait s az emberemlékezet óta csak Kossuth apánkra esküvő választók házain mind sürűbben lengeti a szél az Örvös főbíró nevét. Éppen most jelentkezik a hosszurégi korcsmáros, az első ellenzéki kolompós abban a községben s felmutatja Bleizucker regálebérletét, melyet egy Örvös-zászló kíséretében küldött neki azzal a szigorú meghagyással, hogy rögtön tűzze ki a házára a Kuruc-zászló helyébe, a sza-

vazásra pedig ott legyen a főbíró udvarán, mert különben Szt.-Mihályra pakkoljon, másnak adja a korcsmát.

— Ilyen levelet kapott kérem a Plécukor urnak mind a tizenhat korcsmárosa, és hát kérem, mit tehet a szegény ember, csak nem hagyhatja a háza népét kirakatni az utcáira, be kell adni a derekunkat.

— Ide azzal a levéllel — szól egy hevesvérű bizottsági tag — majd megmutatjuk mi annak a gaz Plécukornak, hogy van még törvény Magyarországon. Följelenítjük erőszakoskodásért a törvénynek.

— Kérem csak azt ne tegyék, mert akkor menten elveszi a korcsmát. Hiszen a fuvaros embereit is elrémítette mind, csak tessék kitűlni mind a harmincat a mi embereink közül, meg — kérem — minket korcsmárosokat is. Nehéz szívvel mondom, bizony isten, de hát mégis csak elő a kenyér.

A választás megtörtént; Bleizucker Mórict mind a negyvenhat „embere” leszávozott Örvösre, persze más irányban is dolgozott az erőszak, meg a pénz s így bizony Örvös lett a követ, de bizony a választás befejeztével alig volt, kinek áldomást adni, mert a csendőrök meg a katonaság csak addig őrizték a főbíró választóit, míg le nem szavaztak, szavazás után mehettek már tetszés szerint s mentek is — a kertek alatt.

telennek és veszedelmesnek kikiáltott obstrukciónak köszönhetünk.

Mondják azt is, hogy az obstrukció lejárta a parlamentarizmust. Mert a kormánynak is van egy módja a védekezésre: az országgyűlés ülésének elnapolása, vagy éppen az országgyűlés feloszlása. Mikor látja a miniszterelnök, hogy obstrukciót alkalmaznak vele szemben, — elmegy a királyhoz s engedelmet kér tőle az országgyűlés berekesztésére. Ha a király hisz a miniszterelnöknek, akkor megadja az engedélyt s a kormány esetleg új választást is csinálhat.

De vajon ki járta le a parlamentarizmust, ha egy parlamentet feloszlattak csak azért, mert nem akar engedelmes szolgálja lenni egy miniszterelnöknek? Hiszen ebben az esetben az egész parlamentarizmus egy gonosz játék, melyben még csak nem is mi játszunk, hanem csak játékszerek vagyunk.

Ha pedig nem oszlatják föl az országgyűlést, hanem csak elnapolják, — akkor ez még nem biztos védekezés az obstrukció ellen, hanem csak kísérlet a védekezésre. Mert mit csinál a kormány, ha az ellenzék a két, vagy három hónapos szünet után is tovább folytatja az obstrukciót? Ausztriában most ezt próbálták meg. Valószínűleg még az osztrákok sorsára jutunk mi is, — de valószínűleg meglesz nekünk is az a vigasztalásunk, hogy a parlamenti szünet után másik kormányt kapunk, midőn aztán Tedeumot tarthatna az egész ország, csak hogy megszabadultunk ettől a hazafiatalan kormánytól, melynél rosszabb már nem jöhet. Ime, ezért veszedelmes az obstrukció, ezért erkölcstelen a kormány előtt!

Tehát nem az obstrukció járta le a parlamentarizmust, hanem legfeljebb a kormány, mely az obstrukciót előidézte. Különbösen is dőre beszéd az, hogy egyáltalában valami lejárthatná a parlamentarizmust. Olyan dolog ez ma már, mely

nem a kormányoktól, nem a hadseregtől és nem az uralkodóktól függ. Nem ajándékba kaptuk, következésképp el sem vehető tőlünk. Lehet, talán egy időre felfüggeszhetnék a parlamentet, de ebből olyan vihar támadna, mely szempillantás alatt elsöpörné a ma, vagy holnap abszolútnak látszó hatalmakat. A parlamentarizmussal a világtörténelemben nem fog játszhatni többé senki büntetlenül éppen úgy, amint nem idézhető vissza többé soha az a korszak, amidőn szabademberek voltak és rabszolgák. Az idő kereke nem fog visszafelé fordulni soha.

Hiábavalóak tehát a kormány ijesztgetései, miközben nagy remegve festi az obstrukció képében az ördögöt a falra. Ez nem nekünk munus, hanem neki. Fél és remeg az obstrukciótól, amely igaz, hogy nem szalonfegyver; csak hogy az is igaz, hogy a fegyvert mindig a támadóhoz kell mérni. A vívóterem sima parkettjén elég a vékony acélpenge, de az orvtámadóval szemben többet ér az ólmos fűtykös. A vívóterem parkettjén az ellenfélnek szépen szalutálunk, míg az orvtámadót egyszerűen leütjük.

A kormány a maga brutális nagy erejében bizakodik, s orvul reánk támadva, közszabadságunk egy hatalmas biztosítékát akarja tőlünk elvenni. Védekezzünk, ahogy tudunk! A kormány nem elvekkal és argumentumokkal áll elő, hanem a maga erejével, miért védekezzünk hát csak mi elvekkal és argumentumokkal? Nekünk is van egy fegyverünk és a támadás után ennek az egyetlen fegyvernek használata kétségtelenül jogosult. Magára vessen tehát a kormány, ha a tintahadjárat után következik a szóáradat, amiben okvetlenül megfullad. Válgják egészségére!

Videki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

sompolyogva, mint aki rossz úton járt s fél, hogy rajtosipik, az eredmény kihirdetését de hogy várták volna meg.

Bleizucker ur egyik korcsmárosa annyira a szívére vette a dolgot, hogy nem mert haza menni, hanem egyet gondolva, a megye székvárosa felé fordította a szekere rudját. Megszokott szállójába megállva egész éjjel azon törte a fejét, hogyan tehetné csúffá azt a Plécukort, a ki őt is olyan csúffá tette, hogy nem mer a falubelijeinek a szeme elé kerülni.

Reggeire kelve aztán elhatározta magában, hogy beleteteti a Plécukor ur dögát az ujságba. El is ment a szerkesztőjéhez annak az ellenzéki ujságnak, a melynek ő is már régi hűséges előfizetője volt s elmondta neki töviről hegyire a Plécukor erőszakoskodását.

— Hja, kedves barátom — mondá fejét vakargatva a szerkesztő — nagy dolog ez a mai világban, a mióta a magánbecsület fölött a törvényszék őrkdik, nem igen lehet ám az ilyen dolgot az ujságban szellőztetni, mert lecsukják az embert.

— Hát hiszen nem becsület az, a mit Plécukor tett.

— Az igaz, de éppen azért le fogja tagadni s a maga emberei, amint nem mernek meggyőződésük szerint szavazni, úgy nem fognak merni ellene tanuskodni.

— De kérem, nem is lesz arra szükség; nem indít az pert a tekintetes ur ellen. De ha indítana is, itt van egy pár levele, a mit

nekünk, korcsmárosoknak irt, ithagyok belőle hat darabot, csak ne tessék megmondani, hogy tőlem kaptam.

Másnap a „Nagyréti Ellenőr” hirt adván a nyulgáti választás eredményéről, a kormánypárti jelölt érdekében elkövetett sok választási visszaélés egyik epizódja gyanánt „hiteles értesülés nyomán” elmondta, hogy a főbíró mint használta fel hivatalos állásának hatalmát a kerület ellenzéki érzelmi községeknek megbentására. A hová hasztalan küldött idegen korteseket, a honnét kiséprűtek minden lélekűfárt, oda rábocsátotta a hatóság büns elnészésből elősködő regálebérlet, Bleizucker Móricot, a kivel fenyegető leveleket íratott a korcsmárosoknak, fuvarosoknak, anyagi romlásukat helyezve kilátásba, ha meggyőződésüket meg nem tagadják s a főbíróra nem szavaznak stb. stb.

— No Bleizucker, magát ugyan lerántották az ujságban azokért a levelekért — mondja az ujdonsült honatya a megidézett regálebérletnek — hát hogyan is tudott olyan ügyetlen lenni, hogy irást adjon magáról?

— Kérem, sürgős volt a dolog, nem járhattam végig magam mind a tizenhat községemet.

— Ezt nem szabad annyiban hagynunk; meg kell tanítani azt a hitvány skribler nációt, hogy ne fujja, ami nem égeti. Maga pört fog indítani rágalmozásért az ellen az ujság ró ellen.

H i r e k.

Pécs, 1897. június hó 11.

A póruljárt anyós.

— Békéltetés házasságok nélkül. —

(Színhely. A törvényszéki épület folyosója. Személyek: Egy ennivaló csinos menyecske, egy férj és — az anyós.)

A helyzet tehát tisztán áll. A menyecske válni készült férjétől s most itt találkoztak össze először, a bíró előszobájában, várakozván az első békéltetési kísérletre.

Az anyós hátat fordított a vőnek, pilantására sem méltatva őt, — a menyecske pedig olykor-olykor odapislogott a csinos férfi felé, akinek csak alig tíz napja esküdt örök hűséget, míg most... Nos hát most — most meg válni akar, azaz, hogy nem ő, hanem a mama akarta.

Mert úgy volt az, hogy a mama, mint már a mamák általában, szíven hordozta nagyon az ő leánya boldogságát, elannyira, hogy ezt a gondoskodását kiterjesztette még arra az időre is, amikor már a leánya boldogságáról más gondoskodott, t. i. a férj; gondoskodott pedig erről egészen önállóan, amint maga látta jónak s nem azonképpen, ahogy az anyós szerette volna.

Hogy a mamának fájt ez a dolog, az természetes, és hogy nem hagyta annyiban, az még természetesebb. Régi recept szerint összevesztette a lányát az urával s most le nem lohadt harci kedvvel kísérte ide a menyecskét ő is.

Tehát az anyós hátat fordított a vőnek, a menyecske pedig olykor-olykor odavetette szemét a férfinak, aki viszont majd elnyelte tekintetével az ő édes kis feleségét. Mert most még az volt. S a férfi szeme átsugott az asszonykához.

— Hát igazán el akarsz hagyni? —

— Ha muszáj!... sugárzott vissza fájdalmasan a menyecske.

— Pedig, hogy szeretlek! —

— És én! —

Aztán nézték egymást buzgón; édes szerelmes, lágy tekintettel csókolgatták végig egymást, belemerültek egészen ebbe a kedves foglalatosságba. Egyszerre a nevüket szólították. Az anyós intett a leányának s ezzel ment előre; a menyecske sáhajtvá követte, a férj szintén. A fiatalok összetaláltak.

— De kérem, nem törődöm én azszal az írka írkaival, hiszen nem irt az én rólam olyan csunya dolgokat.

— Micsoda? Hát nem azt irta, hogy maga fenyegetéssel megakadályozta tömegesen a választékat választási joguk szabad gyakorlásában; nem tudja, hogy a törvény az ilyen erőszakot hat hónapi fogházzal s minden egyes erőszakolt választó után kétszáz forint bírsággal bünteti?

— Hát ilyen törvény is van? No, ezt csakugyan nem tudtam.

— Az igaz, hogy ezt a törvényt csak az tudhatja, aki tanulta a büntetőtörvényt, mert az életben még sohasem alkalmazták, de hát benne van a törvénykönyvben s ez elég arra, hogy rágalmozásért becsukják azt, aki ilyesmit mer állítani valakiről.

— De hát ha az ujságíró be tudja bizonyítani, hogy igazat irt, akkor rajtam próbálják ki először azt a törvényt s engem csuknak be.

— No, attól ne tartson, csak nem kell megengedni a bizonyítást, a többi az én gondom lesz; ha rágalmozásért becsukják azt az ujságíró, akkor próbálja aztán még valaki mondani, hogy én erőszaknak közönbe-tem a mandátumomat.

— De hát miért nem indít pert a nagyságos ur, hiszen az ujságban az áll, hogy én csak a nagyságos ur parancsára cselekedtem?

— Ne okoskodjék. Ha én indítok pert,

koztak a kúszókban. A férfi elkapta az asszony kezét s lázasan vágta oda neki:

— Jössz?

— Megyek! — sugta ez vissza elhalt hangon.

Az ajtó becsapódott, elválasztván a fiatalokat az anyóstól.

— Eljöttünk. — Szólt meg az öreg asszony.

A bíró, a jegyző csudálkozó, kérdő tekintettel néztek rája; hátrapillantott, de bizony nem volt ottan se a leánya, se a veje.

— Megszöktette a leányomat! kiáltotta az anyós és odarohanva az ablakhoz, még csak annyit látott, hogy a vő mint emeli az ő leányát a kocsiába s hogy odasimul ahhoz a szürnyeteghez az ő hálátlan gyermeke.

És míg az öregasszony megsemmisülten rogyott egy székre, a bíró, a jegyző, a teremszolga, de még a pajkos napsugarak is összemeholyogtak s kacagva szóltak:

— Ó azok az anyósok!

Napirend 1897. június 12-én.

Naptár: szombat, jun. 12. — Róm. kath.: Aranyas. — Prot.: Antonia. — Görög-kele: (máj. 31.) Herma. — Zsidó: S. Nassa. — Nap két 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 40 perckor. — Hold két délután 5 óra 22 perckor; nyugszik 1 óra 12 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérősklet 14 Celsius fok meleg légneműs 746. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: jelentékeny csapadék nélkül hűvös, szeles idő, később derülés várható.

Értekezlet a városbázán a honvéd hadapródiskola ügyében d. u. 3 órakor.

Katholikus Kör nyári estélye.

Polgári Kaszinó nyári estélye.

— (Értekezlet a honvéd-hadapródiskola ügyében) A honvéd hadapród iskolának Pécsen leendő felállításának érdekében szükséges intézkedések tárgyában holnap (szombaton) délután 3 órakor a városbázán közgyűlési termében értekezlet lesz, melyre a törvén. bizottsági tagokat meghívja Majorossy Imre polgármester.

— (Jön a ballet.) Mint irtuk is már, a magy. kir. operaház balletkara, vidéki körútjában, Pécsre is eljön. Erre nézve ma a következő előleges jelentést vettük:

„Szinbázi jelentés. Van szerencsém tisztelettel értesíteni a nagyérdemű közönséget,

azt az esküdtszék elé viszik, mert én mint főbíró vagyok vádolva s így nem mondhatom, hogy nem engedem a bizonyítást. Még ha a törvény ehhez jogot is adna, nem tehetném, mert akkor az esküdtek mindjárt tudnák, hányadán állnak velem s felmentenék azt a firkaszt bizonyítás nélkül. De maga magánember; a maga becsületét a törvény széki urak fogják megparancsolni, akik ha át is látnak a szítán, csak azt vehetik figyelembe, ami előttük be lesz bizonyítva. Nekem is nagy szolgálatot tesz, hát csak menjen az ügyvédekhez s kérje meg a per megindítására, majd én honorálom.

Éles Gábor, a „Nagyréti Ellenőr“ szerkesztője a törvényszéki elnök kérdésére beismeri, hogy az inkriminált cikket ő írta s el is vállalja érte a felelősséget, mert írásbeli bizonyítékai vannak a közlemény valóságáról — s ezzel odanyújtja az elnök felé a Bleisucker leveleit, de az elnök nem nyúl értők, hanem a panaszoshoz fordul azzal a kérdéssel, hogy megengedi-e a vádlottnak állítása bizonyítását?

Bleisucker félénken jelenti ki, hogy a bizonyítást nem engedi meg, mert (Az elnök közbevág:)

— Elég! Nem engedi meg, punktum, ezt nem szükséges indokolni. Vádlott bizonyítékait tehát nem fogadhatom el, mert itt a büntetőtörvény 263-ik §-nak a bizonyítás

hogy a magy. kir. operaház balletszemélyzetének kiváló tagjaival vendégszereplési körutazásunk alkalmával átutazólag két előadást rendezünk. Kezdeté f. hó 15-én és szerdán f. hó 16-án a pécsi nemzeti színházban. A két előadás műsorán színre kerülnek: Bécsi keringő, Satanella, Corvin Mátyás, Csárdás, Nap és föld, Babatündér, Nappal és az éjjel, Piros cipő. Nagy balletok legszebb részei a m. kir. operaház fényes és korhű jelmezeiben, mind a két előadásban közreműködnek még: Csizsér Irén operaénekesnő, Radó Rózsika a fővárosi szinkör kedvelt soubrette művésznője, Mayer Adolf akad. zenetanár a m. kir. operaház I. hegedű művésze és Carbone Giovanna a m. kir. operaház kitűnő balletmestere és balletművésze. Jegyek előjegyezhetők mindkét előadásra Wolf Miksa úr könyvkereskedésében Pécsen, király-utca 15. Hattyu-épület. Bővebbet a szinlapok. Kérhetnek a n. é. t. bérlők helyeik megtartása iránt holnap szombat este 7 óráig intézkedni, hogy azontul mások igényei is kielégíthetők legyenek. Kiváló tisztelettel: Csikszentkirályi Csizsér Kálmán, szinigazgató.

— (Tanítók gyűlése Barcsen.)

Barcsi levelezőnk írja: A csurgói esperesi-kerület róm. kath. tanító-egylet f. hó 3-án tartotta Barcsen évi rendes közgyűlését, a melyre az egész környék tanítói és néhány lelkész is megjelent. A vendégek fogadtatására, a reggel 7 órakor érkező vonathoz, — Hamvai Antal segédlelkész, Körmeny József főtanító, Schleming Károly és Gróf Mihály tanítók jelentek meg, míg a község részéről Kriksz Ferenc bíró üdvöszölte a városunkba érkező tanítókat. A kölcsönös üdvözlések után a vendégek kocsikra ültek és a róm. kath. iskolához hajtottak, hogy a gyűlés volt megtartandó. A gyűlés megkezdése előtt még misét hallgattak, melyet Schiffer Antal végzett a kellő segédlettel. A mise végétével azután a tanítók az iskola termébe vonultak, hol Steiner József egyházi tanfelügyelő lelkes be-

helyadhatásáról előírt egyik esete sem forog fenn.

— De kérem — jegyei meg a vádlott — a törvény megengedi a bizonyítást, ha a közlemény célja a közérdek volt. A vád tárgyát képező közlemény célja pedig szemmel láthatólag a közérdek előmozdítása volt, mert az ellenkezik a közérdekkel, hogy valaki a választókat terrorizálja.

— Ön tehát a büntetőtörvény 263-ik §-nak 5. pontja alapján kéri a bizonyítást megengedni?

— Igen.

— No, ezt már ismerjük, minden újságíró ebbe a pontba szokott kapaszkodni a szakbíráóság előtt.

A bírák összesugnak s az elnök kihirdeti a törvényszék végzését, mely szerint az állítás bizonyítása nem engedtetik meg, mert azt a panaszos ellenzi, a vádlottnak a közérdekre való hivatkozása pedig nem volt figyelembe vehető, mert a közlemény már a választás után jelent meg, a mikor az abban irt állítólagos választási visszaélés közzététele a választás eredményét már semmiképpen sem befolyásolhatta; az a közlés tehát a vádlott által hangoztatott közérdeket, még az ő szempontjából fogva is fel a dolgot, semmiképpen elő nem mozdíthatta.

Ezek után a végeredmény sem lehetett kétséges, a vádlott nem is nagyon erőlködött a további védelemmel, hanem nyugodtan

szédben üdvözölte a megjelenteket és a gyűlést megnyitottnak nyilvánította. Ráday István ihárosberényi tanító, alelnök hivatkozva a múlt évben lefolyt millenniumi ünnepélyekre, szintén üdvözli a megjelent tanügyi barátokat. Cságoi jegyző felolvassa a múlt évben Berzencén tartott évi rendes közgyűlés jegyzőkönyvét. Mielőtt napirendre tértek volna, elnök indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy Palotay Ferenc egyházm. tanfelügyelőt 20 éves jubileumára külön feliratban üdvözölni fogják. Azután áttértek a pénztár számla, valamint a titkári jelentés megvizsgálására, a mi annak módja és rendje szerint meg is történt. Elnök azután beszámolt a lefolyt évben a közgyűlést érdeklő nevezetesebb dolgokról. Azután Cságoi jegyző értekezik a népi iskolai rendtartásról. Lélekemelő ünnepély következett ezután. — Ugyanis Karbutzky Mátyás szentai kántortanító 55 éves tanítói jubileuma alkalmával, nyugalomba vonul és kartársai az érdekes tanítót, ki az egyletnek kezdettől fogva tagja, hálás tiszteletük jeléül diss albummal tisztelték meg, melyben meleg hangú sorokban bucsuznak el tőle kartársai és az albumot a benn foglalt sorok elolvasása után nyújtotta át neki az egylet elnöke. Az agg tanító meghatva mondott köszönetet, de szavait nem bírta befejezni, hangját sokogás fogta el és sirt mint a gyermek. A gyűlés végén Schleming Károly barcsi tanító indítványozza az államsegélynek igénybe vételét, mely indítvány meleg érdeklődésre talált. — Több indítvány tárgyalása után a tisztikar lemondott, miután 3 évi megbízatása lejárt. Az egylet jegyzőkönyvi köszönetet szavas buzgó működéséért és az egész tisztikart újból megválasztja. Körmeny József és Karbutzky Imre azonban elfoglaltságuk miatt a rájuk bízott tisztelet el nem fogadhatják, miért is helyökbe megválasztattak Pellér Pál mura-kereszturi apátplébános és Karbutzky László pálfalusi tanító. A legközelebbi gyűlés helyéül Berzencét jelölte meg a közgyűlés.

hallgatta meg a törvényszék ítéletét, mely őt a Bleisucker Móríc sérelmére sajtó útján elkövetett rágalmozásban vétkesnek kimondván, elítélte hat hónapi fogháara és 200 frt pénzbüntetésre, mert olyan dolgot állított a panaszosról, mely valóságára esetén a büntető törvény 178. §-a értelmében a büntető eljárás megindításának okát képezné a panaszos Bleisucker Móríc ellen.

A „Nagyréti Ellenőr“ szerkesztője csak azért felebbezett ez ellen az ítélet ellen, hogy nyomban le ne tartóztassák s maradjon ideje magántügyeit elrendezni a hűsölés idejére. Annyi prakszisa volt már az új sajtóeljárásból, hogy tudja, mikép felebbezésének egyéb haszna nem lesz, mert a törvényszék ítélete teljesen megfelelt a paragrafus által kikalkulált — alaki igazságnak.

Ha a nyájas olvasó talán azt hinné, hogy ezek a képek tulzott fantázia szüleményei, utaljuk a büntető törvény hivatkozott paragrafusaira, a melyeknek merev alkalmazása az életbeléptetési törvény 16-ik §-nak nagyobb dicsőségére még ezeknél sokkal cifrább esetekkel is fog szolgálni. Az az előnye mégis meglesz a magánbecsület ily hatályos védelmének, hogy a tisztességes társadalom csakhamar nagyon gyanus szemmel fogja nézni azokat, akik marasztaló törvényszéki ítélettel igazolják patentírozott magánbecsületüket.

A végzett munka után legkitünőbb hangulatban a Szűcs féle vendéglőbe tért a társaság, hol 60 személyre terített asztal várta a vendégeket s a banketten felkészöntőkben sem volt hiány.

— **(Tűzoltók ünnepe.)** Az ujvidéki önkéntes tűzoltóság a pünkösdi ünnepek alatt tartotta egyesülete fennállásának huszonöt éves jubileumát. Az ünnepen részt vettek — mint értesülünk — a mohácsi, szigetvári és báttaszéki önkéntes tűzoltótestületek is kiküldöttükkel képviseltették magukat a jubileumon.

— **(Elő munkálati engedély.)** A kereskedelmi miniszter Löwy Mór fia cégnek a magyar kir. államvasutak Simontornya állomásától a győr-veprém-dombovári, h. é. vasut Felső Nyék állomásáig az elő munkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(Felhőszakadás.)** Mohácsi levelezőnk írja, hogy tegnapelőtt este hat órától kilencig Mohácson és vidékén felhőszakadáshoz hasonló eső volt, mely számos házat elárasztott és több utcában a közlekedést patakképződés folytán lehetetlenné tette; a Bauer-féle kert, hol éppen tavaszi mulatság volt, víz alá került, úgy, hogy a közönség menekülni volt kénytelen; a szigeten számos állat áldozatul esett a nagy záporosdnek, a melyet jégeső is kísért, a vetésekben nagy kárt okozott.

— **(Áthelyezés.)** Sulyok Károly, volt pécsi, jelenleg győri kir. ítélőtáblai írnok, Budapestre az igazságügyminiszteriumhoz helyeztetett át, iroda-segédtségi minőségben.

— **(A pécsi műkedvelők egyesülete)** folyó hó 13-án a Scholz-féle sör-csarnok összes helyiségeiben táncdal egybekötött műkedvelői előadást rendez. Ez alkalommal színre kerül: A kis fruska című fővárosi életkép, dalokkal és táncdal, Füredi Bélától. Rendezi: Bálint Ferenc, egyleti művezető. Személyek: Zaplatyok Palkó ifj. Tabak Frigyes. Mariska, leánya Mór Anna. Dr. Rigó János Kovács István. Laci, fia Bálint Ferenc. Panci, vidéki leány Stuka Irma. Kiskuskiné, tojaskófa Csónka N. Kinizsi, cselédszerző Ódor Gyula. Csizi, iparlovag Hoff Antal. Miska, viceházmester Feil Gyula. Muki, háziszolga Mittinger Vilmos. Masler Ambrus, kucséber, Schilhanek M. Rendőrbiztos Kallupka Sándor. Lajcsi, suszterinas Ruska Elemér. Rendőrök, vendégek, gyermekek, cselédek. — Idő: jelenkor. Kezdet 8 órakor. A zenét Korodi Károly közkedvelt zenekara szolgálja. Helyárak: Az első három sor 80 kr., tagoknak 70 kr., előre váltva 70 kr.; a 4—6. sorig 70 kr., előre váltva 60 kr.; a többi sorok 50 kr., előre váltva 40 kr.; állóhely 40 kr., tagoknak 30 kr. Jegyek előre váltathatók: az egyleti helyiségben („Hattyu“-épület), a Scholz féle sör-csarnokban és az egyleti tagoknál. Fölülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Színészeink Kaposvárrott.)** Somogyi Károly színtársulata Kaposvárrott e hónap 5-én kezdte meg működését. A közönség, a mely különben nem nagyon pártolja a színművészetet, az első operett iránt mégis érdeklődött. Boccacciót játszották és ez alkalommal is szép sikere volt Leopold Franciskának, Ligetinek, Polgárnak és Hunyadi Józsefnek.

— **(Megcsipett betörő.)** A mezőszél-utca 10. számú házban lakik Kiss János és a felesége. A házaspár otthon, a szekrény fiókjában, egy házhely vétele végett tartogatott 380 forint készpénzt, melyből 80 forint — nyolc darab tízes — a napokban szőrinszálán eltűnt. A károsultak már ekkor gyanakodtak, hogy a pénzt csak olyan jómadár vihette el, a ki alkulcsal ment be a lakásba s aztán a szekrényt felfeszítette, de hogy ki volt, azt még nem merték a gyanuba vett egyénre rámondani. Ma reggel aztán kint, hogy ki volt a tolvaj betörő. Ugyanis, mikor Kis Jánosné a piacról haza ment, a konyhája ajtajában egy kulcsot talált s mikor ez meglepte, még a meglepetésből magához sem tért, a mint a szobájukból Kőszegi Ferenc, kőmives inast, a házban lakó Kőszegiék fiát látta kilépni. Ekkor világos lett előtte minden; a fiatal Kőszegi egy kulcsal felnyitotta lakásukat, mikor nem voltak otthon, s ő neki kellett a 80 forintot is ellopnia. A megcsipett betörő az asszony elől megugrott és a háztól is kerekre oldott; Kisné pedig férjét értesítvén az esetről, együtt a rendőrségre siettek és ott feljelentették a tolvajt, a ki ellen most megindítják a vizsgálatot.

— **(Gyűrűtolvaj.)** Misángyi Ignác, Zsolnay-utca 3. szám alatti lakosnak a napokban elveszett 34 frt értékű gyémántgyűrűje. A gyűrűt az illető szobájából lophatta ki valami szemfüles tolvaj, a ki pár napig az ismeretlenség homályában rejtőzködött. Ma azonban egy Dohó József nevű, tizenkétéves gyerek az egyik zálogházban egy gyémántgyűrűt akarván elzalogosítani, kérdőre vonták és átadták a rendőrségnek, a hol kint, hogy a gyűrű a Misángyi Ignác gyémántgyűrűje és hogy azt épen a megcsipett gyerek lopta el tőle. A nagyreményű csemetével majd a bíróság végez.

— **(Hűtlen sáfárok.)** Engel Adolf pécsi cégnek a pölöskei mészégetőknél levő mészállományából mostanában igen gyakran tűnt el egy-egy csomó mész. Végre is a sádsi csendőrségnek kellett a mész titokzatos fogyását megvizsgálnia, a mikor is kiderült, hogy a mészégetőknél alkalmazva volt Koca József pölöskei és Papp József márfai lakosok dézsmálták meg a mészállományt s a lopott mészből kéz alatt elláták az ismerőseiket olcsó mésszel, a hűtlen sáfárokat és vagy 12 orgazdát feljelentettek a bíróságnak.

— **(Vakmerő amazon.)** Rozmann János szegvárdi lakosnak a szobájában, egyik éjjel, az ablak befeszítése után betörtek és onnan ellopták a tulajdonosnak 55 frt értékű ékszerét és 10 forint értékű ruhaneműjét. A csendőrség megindítván a nyomozást a betörők után, kiderült, hogy a betörést Mezei Katalin, szabadkai illetőségű csavargó leány követte el, ki éjnek éjszakáján elég vakmerő volt az ablakon át behatolni a káros szobájába és elvinni, ami keze ügyébe esett. A vakmerő amazon most a börtönben elmélikedik jövő sorsa felől.

— **(Hűvösre került.)** Felsőireghen Németh László, komlói (komárommegyei) születésű cigány lopvást követvén el, az elfogatás elől meggyénkebe szökött. Nem sokáig

volt azonban biztonságban, mert most a mágocsi csendőrség elfogta és átkísérte Felsőireghre, honnan az elfogott tolvajt a szegvárdi ügyészség fogházába szállásolták be, hogy ott találjon hűvösre a közelgő meleg nyári napok alkalmából.

— **(Szerencsétlenül járt munkás.)** Ma délben Weisz Zsigmond borkereskedő munkásai a Jókai téren bort eresztettek le hordókból a pincében levő hordókba. Lent a pincében Weisznek kocsisa, Kasza László foglalatostkodott a hordók körül, a miközben véletlen baleset folytán szerencsétlenül járt. Ugyanis a pinceablakon, hol a boreresztő csőt leeresztették, meglazult a téglázat és egy téglarázuhan Kassa László derekára, ép, mikor az ablak alatt dolgozott. A szerencsétlenül járt ember az ütéstől elszédült s külső és belső sérüléseket is szenvedett s úgy kellett haza szállítani a lakására, a hol most ápolás alatt van.

— **(Idill a tégláégetőnél.)** Fedák Feodora munkásnő a Blachier-féle tégláégetőnél. Ugyanott dolgozik Staub Imre, tégláégető munkás is, a ki ellen ma panaszt emelt a rendőrkapitányságnál Fedák Feodóra. Azt hangoztatja az asszony, hogy Staub őt tegnap este minden ok nélkül megtámadta és úgy megverte, — hogy miként a sérüléseiről kiállított orvosi látlelet igazolja — vagy 12 napig fog sebei miatt szenvedni. A feljelentés folytán átteszi az ügyet a rendőrség a törvényszékhez, ahol majd megindítják a vizsgálatot a tégláégetői véres idill részleteinek megállapítása végett.

— **(Tolvaj kocsis.)** Grosz Ágoston, baranyamegyei, kisnyárádi születésű 20 éves kocsis, Budapesten meglopta a gazdáját s aztan megszökött. A szökésben kedvezett neki a szerencse, úgy, hogy még ma sem bírták elfogni. Most a budapesti rendőrség elrendelte a tolvaj kocsis körözését, hogy ha valahol elfoghatják, bekerüljön a börtönbe s elvegye a megérdemelt büntetését.

— **(A márvány-fej.)** Egy kuruzsló cigányasszonyt vittek ma be a rendőrséghez. Kártyavetés, lopás és koldulás a mestersége. Különösen ez az utóbbi jövedelmezett bőségesen. Mert a ki a cigányasszonyt meglátta, az bizonyosan megkönyörült rajta. Mert őlbe is cipelt egy gyereket, a hátán is egyet, a kik szánakozást keltve, néztek a krajcárokkal rendelkező emberiségre. Aztán meg, hogy tudta ez a cigányasszony a szíveket megindítani:

— Tekintetes ur, csak egy krajcsárt. És hosszú litániában megmagyarázta mért érdemli meg a részvétet. Nagyon nyomoruságos asszony. A gyerekei betegek, különösen az a hátancipellős. Se enni, se inni nem tud a szegény, megmozdulni sem tud, olyan nyavalyás. Mikor ma a rendőrség elé került, sehogys akarta a kis porontyot letenni a hátáról. A rendőrség azonban nem akart ebbe belenyugodni, mert hátha lopott jószág is van a csomagban. Mikor aztán kemény parancsra megoldta a kötést, elképzeltetlen ámulásba estek a jelenlevők. Mert bebizonyult, hogy a kis nyavalyás csakugyan nem tud se enni, se inni, mert közönséges márványszobrocška volt, a mit a furfangos cigányasszony azért szerzett be magának, hogy a két gyerek meséjével könyörületre indítsa a jószívűeket.

— **(Házasság.)** Friedfeld Miksa, légrádi birtokos leányával, Friedfeld Amáliával most kötött házasságot Berger D. Dezső Villányból. A polgári házasság kötést a légrádi izr. templomban fényes egyházi áldás követte.

— **(Kocsis ur levele.)** Megírtuk, hogy pár nappal ezelőtt a budapesti rendőrség levelet kapott, melyben egy Kocsis Ferenc nevű tolnamegyei ember bucsut vesz a világtól, meg a rendőrségtől és bejelenti, hogy a szerelmét a Dunába temeti. Megírta azt is, hogy harminc forintját, melyet Kisfaludy-utcai lakásán hagyott, a szegényeknek hagyja. A rendőrség meghatva sietett a szegény ifjú felkeresésére, de a legnagyobb meglepetéssel tapasztalta, hogy Kocsis nem annyira szerelmes, mint tolvaj és a kérdésszerű levelet sem öngyilkossági szándékból írta, hanem azért, mert el akarta terelni a rendőrség figyelmét arról a betörésről, melyet nem régiben követett el. Most hűsöl a börtönben.

— **(A jövő zenéje.)** Szinte hihetetlen esetet jelentett be ma a rendőrségnél Bien Józsefné, a ki azt panaszolja, hogy a napokban egymásután négy arany gyűrűje elveszett lakásából. Nem is tudta elképzelni, hogy hová tűnhettek, vagy ki lophatta el őket, mert hiszen a lakásban idegen senki sem járt. Tegnap aztán azt hallotta, hogy egy ismerőse a zálogházban több gyűrűt zálogosított el s ekkor jutott eszébe, hogy az ismerős asszonynak a hatéves fia éppen azo-

kon a napokon, mikor a négy gyűrű egymás után elveszett, ott volt náluk. Ez alapon gyanúja támadt, hogy a gyűrűket a gyerek lopta el és ma jelentést tett az esetről a rendőrségnek. A vizsgálat folytán csakugyan kiderült, hogy mind a négy gyűrűt a hatéves gyerek csente el Bienéktől s mind a négyet átadta anyjának, a ki a helyett, hogy a kis tolvajt jól elverte és a gyűrűket visszaadta volna, a gyerektől egymásután szépen átvette a gyűrűket és elzalogosította őket. Most majd a bíróság végez a lelketlen anyával, ki gyermeke jövőjével oly keveset gondol, hogy már hatéves korában lopni hagyja s büntőrséje lesz neki.

— **(Elgázolt leány.)** A fuvarosok sebeshajtásának ma reggel ismét csaknem áldozata lett egy fiatal szolgálóleány. A pályautcán a „Fehér Farkas” előtt ugyanis őrlött sebességgel fordult be egy szén szállítás kocsis, mely elöl a leány, a kit Holchauer Juliánnának hívnak, már nem birt kitérni s a lovak elütötték. Ugyane pillanatban azonban a szerencsétlenségnek éppen tanuja lévén Trixler Aladár rendőrbiztos, a lovak elé ugrott és a további rohanásban feltartóztatta őket. Az egyik ló az elütött leányt berugta a kocsis alá s ha a nehéz kerék keresztülmegy rajta, menthetetlenül a halál fia lesz. Azonban, hála a rendőrbiztos jelenlétének, ez a nagy szerencsétlenség még sem állt be, mert a kocsit a lovak félrerántották és a földön alétan fekvő leány kikerült alóla. A kocsist a budaikülvárosi rend-

őrlaktanyán hallgatta ki Trixler rendőrbiztos s ott kitént, hogy az illetőt Horváth Istvánnak hívják s Vidákovics György fuvaros kocsisa. A leány, a rémület miatt támadt aléltóságából magához térvén, csodálatosképp csak kisebb sérüléseket szenvedett a vállán, kezén és lábán, a melyek pár nap alatt begyógyulnak.

— **(Igasságügyi előléptetések)** Varga István és Gresz Nep. János kir. törvényszéki irodatisztek a X. fizetési osztály 2-ik fokozatába; Horváth Gyula kir. törvényszéki elnöki kiadó, Hirsch Lajos pécsvárad i b i r o s á g i k i a d ó, Stankovits Pál siklósi járásbíró i g i k t a t ó, Kocián Jenő szt.-lőrinci b i r o s á g i k i k t a t ó a XI. fizetési osztály 1-ső fokozatába; Bándy Dezső t l k v i k t a t ó, Ciglányi Ede pécsvárad i b i r o s á g i k i k t a t ó a XI. fizetési osztály II-ik fokozatába léptették elő.

— **(Az utóirat.)** Az utóirat olyas valami, mint a mikor a bőbeszédű látogató már a lépcsőházból visszatér, hogy még valamivel könnyítsen lelkén. Az utóirattal sokat bosszantják a nőket. Egy kanizsai farmer tultott rajtuk. Egy ismerősenek hét lapra terjedő levelet írt a vetésről, az időjárásról, a napipolitikáról és midőn a levelet befejezte, az utóiratban azt a kérdést teszi fel neki:

— Kisasszony, nem akar-e a feleségem lenni?

Törvényszék.

§ Egy gukker vándorlása. Hamulyák Kálmán suszterinas volt Pécsen. A télen egyszer kedve jöven színházba menni, el is ment s hogy nagyobb ur legyen, bérelt az egyik ruhatárostól egy gukkert harminc krajcárért. Előadás után azonban elfelejtette

padisah birodalmának legalább való alattvalója ime szabadbá lett.

Ekkor aztán megfordult a bég és otthagya a táncstalan ifjut.

Ahmed kezén, lábán nem volt már rajt a lánc, és mégis oly mozdulatlanul állt helyén, mintha a legnehezebb bilincsekkel lett volna a padlóhoz láncolva. Volt őrei is ott álltak körülötte és bambán néztek egymásra. Olyan formát gondoltak magukban, hogy ezt az Ahmedet jó lenne vagy menten kikorbácsolni Mohács városából, avagy pedig olyan mély tömlőbe ledugni, hogy Kara-Musztafa legszemfülesebb kopója se udjon ráakadni.

A mint így megdermedve bámulnák egymást a faképnél hagyottak, szétnyílik az egyik ajtó szőnyegkárpitja és belép azon Fátíme. Ruhájának selyemuhogása, ékszeinek szemvakító ragyogása, de leginkább testének bódító illatárja varázsfolyamot csempésztek a meglepett férfiak idegeibe. Mindenki felismerte a vár csodált tündérét, bár az arca el volt fátyolozva; no, de a szemei, azok a ragyogó tündérországból lopott csillagok, azok szabadon fénylettek. — hangosan hirdették: a mi urnőnk csak Fátíme lehet.

Azután szólásra nyitotta ki a nagy szépségű kegyencnő picit, beszédes ajkacskáit és az ajkacskákon nyomban egy hadvezéri kéz mozdulattal kísért, kemény, határozott ellenmondást nem tűrő parancs repült ki a legbájosabb, a legmelodikusabb csicsérgésű hangok zenekíséréte mellett.

A parancs eredménye az lett, hogy az örök ki-

— A sejtelem még semmi a valósághoz. Meg kell ölnöm azt, a kit szeretek, a kit jónak, tisztának, büntetlennek tudok és meg kell ölelnem azt, a kit utálok, a ki megvetett, szabadbá kell tennem azt, a kinek lelke feketeségéről száz és száz bizonyíték győzött meg.

— Hallgass, hallgass, ne tovább. Mindent kitalálok. Zsuzsannát meggyilkoltatni nem engedem, nem engedheted. Hiszen te mindig igazságos, mindig jóságos, irgalmas voltál. Ah, de igaz: ez a szultán parancsa. Oh, Allah segits. Itt tenni kell valamit. Igen, megtaláltam a módját. Uram, szeretett jó uram, térdeimen kérlek, add nekem hatalmat. Te semmit se tudsz majd az én cselekedeteimről. Kérlek, esedezem. Oh, borzasztó. Zsuzsannát, a jót, a szépet, a szentet, megöletni, nem engedem. — Ekkor aztán összeesett siralmában, nagy fájdalmában a jóságos Fátíme.

Az öreg bég pedig holtra váltan borult rá, az ő gyönyörűséges rabnőjére, nem: szentjére és zokogva csókolt-csókolt az elájult leány elfakult arcát, megfihéredett ajkait, jégge hidegült kezét... csókolt-csókolt és azt gondolta, hogy majd csak megreped az ő szíve előbb, mint ezé a szép hurié.

Ibrahim napokig tépelődött magában azon, hogy most már mit is tegyen voltaképen. Addig cselekedni nem akart, míg kegyencnőjével megállapodásra nem jut. Fátíme gyöngyélkedése rövid ideig tartott; a becsületes papucshős csak a megtartott haditanács után adta ki azt a parancsot, hogy Ahmed vitézt színe elé vezessék.

A bég szigorú arccal fogadta a láncravert török ifjut. Amikor meglátta, Ibrahim jóságos arcára az utálat ült ki maga legcsunyább képében. Sokáig nézett

a gukkert visszaadni, hanem szépen haza vitte s pár napig otthon mulatott vele. Akker elvitte az inasiskolába s ott eladta Verovác Ernő nevű inastársának 1 frtéért. Verovácnál is pihent néhány napig a gukker, a ki azonban szintén megunt és Rusznyák József háziszolgával zálogba csapatta s a zálogházban 1 frt 20 krt kapott is rá. A zálogcédulát aztán eladta Verovác Ernő Rusznyák Józsefnek 40 krért, a mikor is Rusznyák kiváltotta a gukkert s ekkor megögyönyörködött benne pár napig. Hanem végre ő is megunt és Lehner Béla kereskedősegédnek 2 frtéért eladta. A legújabb gazdánál talán megpihenhetett volna a sokat vándorolt gukker, de ekkor meg Selényi Antal rendőrbiztos okozott neki nyugtalanságot, a ki a gyakori gukkereltűnések okozót nyomozván, kiderítette, hogy a sokat vándorolt gukkert Hamulyák Kálmán lopta el a színházból. Ez alapon a tolvaj ellen megindították a vizsgálatot; a többiekét azonban, kiknek kezén a gukker átvándorolt, nem találták bűnösöknek, mert a vételben mindegyik jóhiszeműleg járt el. A tolvaj gyerek ellen ma tartották meg a végtárgyalást s a sok enyhítő körülmény tekintetbe vételével, behajthatatlanság esetén 2 napi fogházra átváltoztatandó 10 frt pénzbüntetésre ítélték. Az ítélet jogerős lett.

§ Negyvenöt rendbeli csalás. Felmentő ítéletet hozott ma a pécsi kir. törvényszék egy ügyben, melyben 45 rendbeli csalással volt vádolva a vádlott. Az egész ügy azon-

ban csak egy jogi kérdésen fordulván meg. vádlottat nem látta bűnösnek a bíróság és a vád és következményei terhe alól felmentette. Az ügy röviden a következő: Szily László, volt alispán, mágoesi birtokán, hol fia Szily Tamás vezeti a gazdaság ügyeit, bérben birt 100 hold rétét Friedmann Ig., mágoesi lakos. Évenként 3200 frt bérösszeget fizetett bérlő Szily Tamásnak, melyet mikor 1894. július 1-jére nem birt megfizetni, 2 drb. 800 frtos váltót adott helyette biztosítékul. Mikor 1894. december 31-én lejártak a váltók, ismét nem fizetett a bérlő s így már két félévi, összesen 3200 frt bérösszeggel tartozott, a miből bár 800 frtot letörlesztett, még sem tartotta jogosultnak arra a bérbeadó, hogy továbbra is a bérletben maradjon s főképp, hogy 45 parcellában a bérletet albérletbe adja ki. S mikor ezt megtette, ekkor 45 rendbeli csalásért feljelentették s ebből kifolyólag került ma az ügy végtárgyalásra. A bíróság azonban nem látott csalást a vádbeli körülményben, mert Friedmann tényleg bérletben volt még, mikor azt albérletbe kiadta s ehhez joga is volt, — s így a vádlottat a vád alól felmentette.

§ Olcsó tűzrevaló. Baranya-Baán község vásárterén a folyó év január 10-én reggelre 7 darab faállványt elloptak a lóvásártér kerítéséből. Amint kiderült, a tolvajok Boskovics János, Boskovics Panto és Boskovics Rádó nevű cigányok voltak, kiknél 5 drb. állványt épségben, kettőt pedig elfűrészelve meg is találtak. A cigányok

beismerték a lopást s azzal védekeztek, hogy az állványok korhadtak voltak; alig álltak a földben s nekik nem volt tűzrevalójuk, hát elemelték azokat. A ma megtartott végtárgyaláson is így védekeztek a pécsi kir. törvényszék előtt s mindezt tekintetbe véve, a bíróság fejenként egy heti fogházra ítélte el őket lopás vétsége miatt. Az ítélet jogerőssé válván, az elítéltek átadattak büntetésük kiállása végett a kir. ügyészségnek.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 11-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai nap első szónoka Strurmán György volt, aki azzal kezdte, hogy lelkesedett az esküdtszéki intézményért; öröme azonban rövid volt, elrontották a szelekcióval és a 16. §-al. Legszentebb ügyeinket pártérdekből meghamisítják, így aztán veszélyeztetve látja magát a sajtószabadságot. A javaslatot nem fogadja el.

Marjay Péter elmondja az ismeretes adomát. A hívők kérték papjukat, hogy mondjon már egyszer nekik új prédikációt is, mert a régit már ismerik. Tudjátok-e könyv nélkül? kérdezte. A felelet az volt, hogy nem. No ha nem tudjátok könyv nélkül, addig ismétlem, míg meg nem tanuljátok. Szakasztott így van az ellenzék is Erdélyvel, akinek nehéz a hallása. Füleibe fogjuk tehát harsogtatni szakadatlanul elveinket, míg vagy ki nem javítja, vagy vissza nem vonja javaslatát, vagy meg nem szökik mellőle. A magánbecsületnek hivatlan prókátor a miniszter, aki jónak látta a 16. §-sal előhozakodni; pedig mennyi fontosabb

sötétén és mereven a fogolyra, egy szót sem szólt hozzá s csak némán, de szikrázó szemekkel mérte tiszszor, huszszor végig ellenségeinek ezt a nyomorult eszközt. Ahmed nem tudta kiállni a bég azúró tekintetét, lesujtva és szemlesütve állt bírāja előtt.

A hosszú, kínos csendet végre a bég szakította meg.

— Vegyétek le e hitvány ember láncait. Megérdemelné ugyan, hogy felnégyeltessek és én arra is ítélem őt, ha bírāja vagyok; de most olyan idők jöttek ránk, hogy a legelvetemültebb latrokról is leszedik a láncokat. A padisah minden töröknek kegyelmet ad, de csak a töröknek; a hitetlen foglyokat azonban, a kikre igazhitű vallott, legyen bár a leghitványabb gazember, meg kell irgalom nélkül gyilkoltatni. . . . Így szól a parancs. Azután elhallgatott és vizsgálta a szabaddá lett ifju ember arcát. Hát bizony olyanná lett az, mint a legfehérebb fal.

Látszott, hogy küzd magával Ahmed: de lelkében bizonyu csata folyik le. Talán eszébe jutott Zsuzsanna, talán látta is a verpadot, a melyre ő hurcolja fel az ártatlan leányt. Ő vádolta Zsuzsannát a felbujtással, hivatkozván a prófétára és Allahra mint legigazabb és legszentebb tanukra. Látta, bizonyára látta az ő lelkének a szemeivel azt is, amint azt a szép tündérfőt leüti a hóhér otromba bárdjával, legarányosabb, legnemezebb törzséről. Avagy talán máglyán fogják elégetni? . . .

A magasba szálló lángok közül kiröppenik az ártatlan szüznek a lelke, ráül aztán a füstfelhőkre és száll mindig feljebb, feljebb míg a legigazabbak hetedik mennyországába nem jut. És ő, a ki miatt tűzha-

lált kellett szenvednie a szentnek, látja a megdicsőültnek feje körül a keresztény szentnek fényővét szemkáprázatosan ragyogni. Látja a szent őt is, vádióját. De nincs a mennybeszállónak szellemarcán egy sugara se a haragnak, de még a szemrehányásnak sem, sőt inkább a bocsánatnak — és bizony úgy van — az égi, tiszta szeretetnek fénye sugárzik le arról az egykor ezer csókjával mosgatott szentképről rá . . . az elvetemültre. És a csata dul, dul a bűnösnek lelkében tovább. Végre elmúlik a hallucináció, magához tér. Látja maga előtt a béget; épen olyan arca van, mint a prófétának. És ő még most sem szólhat. Megezegheti-e az apjának tett fogadását, vádolhatja-e a saját édes apját annyi irtózatosságot vétekről, a miket vele — fiával — elkövettetett. Nem, ezerszer nem; inkább szálljon Zsuzsanna lelke a keresztény szentek közé.

— Ahmed, hallgatsz, nincs egy szavad se hozzámm most se, midőn szabadságodat visszaadom?

— Nincs. A szabadságot a padisah adta — nyögte Ahmed. A szóknak, miket ki kellett mondania, mázsányi súlyuk volt.

— Jó. Csak még azt akarom mondani neked, hogy hitvány ember vagy Ahmed. Ártatlanul öl sz meg egy leányt, a ki téged egykor, nem is nagyon rég, jobban szeretett mindenkinél. Ahmed fiam, mondd meg az apádnak, annak a nagyravágyó, gőgös embernek, hogy a csatát még nem nyerte meg, mi még majd leszámolunk. Mindent tudok s ha ez a zavaros világ nem üt be ily váratlanul, bizony a héttorony egyikébe ültettem volna fel. De hát cseréppé lett kezemben bizonyítékaim fényes érce. A gyaur leány meghal és a

teendők van ennél! Ott van a katonai büntető törvény, a szövetségi törvény, a tengeri sok vigéc megrendszabályozása. Aztán meg olcsóbb és gyorsabb igazságszolgáltatás kell a vidéken, ahol ime, most már vér is folyik. Ez a sürgős dolog, ezeken az állapotokon segíteni, nem pedig a sajtószabadság elrablása. A 16. §. olyan veszélyes, halva született gyermek, hogy még egyszer agyon kell ütni, hogy feltámadására soha többé gondolni se lehessen. A javaslatot még általánosságban sem fogadja el.

Vissontai Soma nagyobb szabású beszédben bizonyítja be magának a bűnvádi perrendtartásának indoklásából, hogy az akkori kormány, amidőn az esküdtszéki hatáskört véglegesen megállapította, minden sajtóügyre nézve az esküdtszéki illetékességét állapította meg. Ez a 16. §. pedig határozott ellentétben áll a már szentesített bűnvádi eljárási törvény 573. §-ával, mely nyomtatvány útján elkövetett vétségeket kiveszi a bíróságok ítélkezése alól. Tehát ez a 16. §. soha nem volna szentesíthető. Midőn kijelenti, hogy a javaslatot még általánosságban sem fogadja el, egyben indítványozza, hogy az a bizottsághoz visszautasíttassék.

A főrendiház ülése június hó 11-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A főrendiház Tóth Vilmos elnöklete alatt ma délelőtti 11 órakor tartotta rövid ülését, melyen Vécsey József gróf szólalt föl a napirend előtt az iránt, hogy a miniszterelnök mai napig sem válaszolt a külügyi kérdésben hozzá intézett interpellációra, jöllehet a házszabályokban erre kitűzött határidő már régen elmúlt. Most elengedi a feleletet, hanem inkább feleljen a miniszterelnök a legujabb alföldi vérengzésekért.

Ezután rövidesen megszavazták az egyetemi építkezésekről, a dijakok fizetés rendezéséről szóló a képviselőház által már elfogadott javaslatokat, melyeket legfelsőbb szentesítés céljából föl fognak terjeszteni a királyhoz.

TÁVIRATOK.

— A kath. autonomia. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az öszszel összeülendő kath. autonomiai kongresszusra megejtendő választások ügyében már Schlauch Lőrinc nagyváradi bíboros püspök egyházmegyéje papságához körlevelet intézett, melyben föl hívja a papságot a választási szabályzat tanulmányozására, mert ennek az egyházra és hazára nézve nagy fontosságú kérdésnek megoldása attól függ, a milyenek lesznek a kongresszus tagjai.

— Agyonvert csendőrök. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap a torontálmegyei Elemér községben a szocialisták kilesték, mikor csak két csendőr volt a faluban; ekkor megostromolták a szolgabírói hivatalt, hogy engedje meg gyülekezésüket. A csendőrök a levegőbe lőttek. A tömeg megrohanta őket, elvette tőlük puskájukat és a két csendőrt előbb agyonverte, majd rongyokra széttépte testüket s szívüket vadállati kegyetlenséggel kiszedve, körülhordozták. Szegedről két század katona és egy szakasz csendőr azonnal a zavargás színhelyére utazott Zsifkovits hadbíróval.

— Nagy fizetésektelenség. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben a Steiner és Fischer nagykereskedő cég fizetésektelenséget jelentett. A passzívák százezer forintot felül vannak.

— Öröm a cári családban. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A cárnénak tegnap leánygyermekke született.

— A román trónörökös betegsége. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bukarestből sürgönyzik, hogy a román trónörökös állapota napról-napra javul.

— Bankvita a francia kamrában. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A francia kamara tegnapi ülésén Viosiani az állami bank felállítását javasolta. Elvetették. Nagy vita fejlődött, midőn Basion indítványozta, hogy a kormány közölje a kamarával a hadikincsre vonatkozó szerződésnek záradékát. Méline miniszterelnök kijelentette, hogy a kormány megtagadja a titkos egyezménynek a közlését, csupán annyit mondhat, hogy a bank kötelezettséget vállalt, hogy az államnak szabad keze maradjon. Basion indítványát elvetették, mi után áttértek a napirendre.

Nyilt-tér.)*

Természetes szén-savdús szavanyvíz a mehel

ÁGNES

forrás. Legjobb ártali és üdítőital. Kiltűnő eselgálatot tesz az emésztési zavaraknál.

Járvány idején præservatív gyógyszernek bizonyult.

Szét-küldése **Édeskúty L.** udvari szállító által Budapest.

— Kapható mindenütt. —

Laptalajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

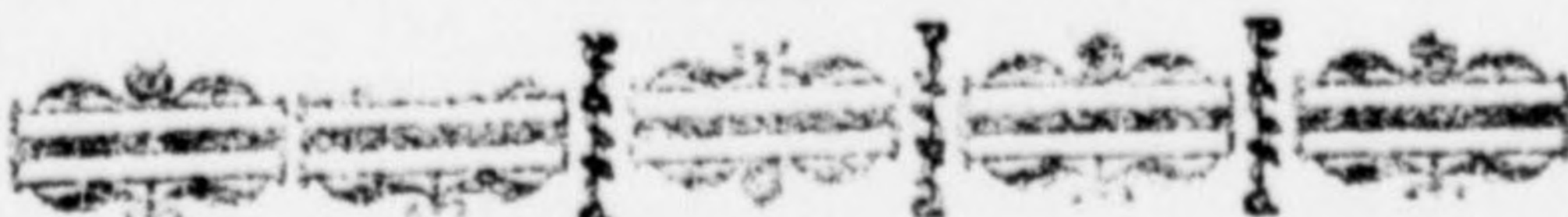
Hirdetések.

Vendéglői

üzletvezető

kerestetik egy helybeli vendéglőben, nős, ovadékkal. Az állás f. évi július hó 1-én foglalható el. Bővebb felvilágosítást Czirják Antal, a „Fekete Sas” vendéglősénél nyerhetni.

2715. —tkvi sz.
1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Graf Adolf baáni lakos végrehajtónak, Bosnyak Kovinka férj. Popovics Arkadiané baáni lakos végrehajtást szenvedett ellen 124 frt 94 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén lévő, a baáni községben fekvő, a 90. sz. tjkvben felvett 90 hrsz. 90 sorsz. házból és belsőségből Bosnyak Kovinka Popovics Arkadiánét illető fele részére 337 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi július hó 24. napján d. e. 10 órakor Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 33 frt 75 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1897. évi márt. hó 29. napján.
A kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari
férfi- és gyermek-ruha gyári
raktár

PÉCSETT, Király-utca,
Bazár-épület.

Jó minőség, elegáns szabás. Kivánatra mérték után is.	O L C S	Szabott árak! Minden darabon az ár felüntetve.
O L C S	Ó	Á R A K
Nyári öltönyök, felöltők, Havelokok	A R A K	Nagy választék kész férfi- és gyermek ruhákban. Minden ter- methez hozzá igazítatik.

Hivatalos próba után 13 próbának bizonyult ezüst étkészletek u. m.:

Leves, tejmerő; ragout-, compot-, fagylalt-, evő-, kávé-, mocca-, kanalak; asztali, csemege vellák; saláta-, hal-, pecsenye-készletek a legolcsóbbra szabott gyári árak mellett, legszebb kivitelben.

Monogrammok vésése ingyen.

Egy elkülönített osztály a felsorolt tárgyakat valódi berndorfi chinaezüst és alpacca-ezüstben tartalmazza, mely utóbbiak ezüstművelésének 25 éven át való tartósságaért jótállás nyújtjaik.

I. minőségű:

1 drb. levesmerő	4 frt 80 kr.	12 drb. asztali francia vella	15 frt — kr.
1 „ tejmerő	2 frt 70 kr.	12 „ kés	15 frt — kr.
1 „ ragout-kanál	3 frt 60 kr.	12 „ kávé kanál	8 frt — kr.
12 drb. evőkanál	15 frt — kr.	12 „ mocca- „	5 frt 80 kr.

Nagy választék keresztelési ajándékokban.

Czég fenáll 1852. év óta

SCHÖN WALD R.

órás és aranyműves város épület, király fő-utca.

Kenyérkosár gazdagon véve diszaranyozással 7 frt.

Angol névjegytartó dusan aranyozva barocc véséssel 6 frt.

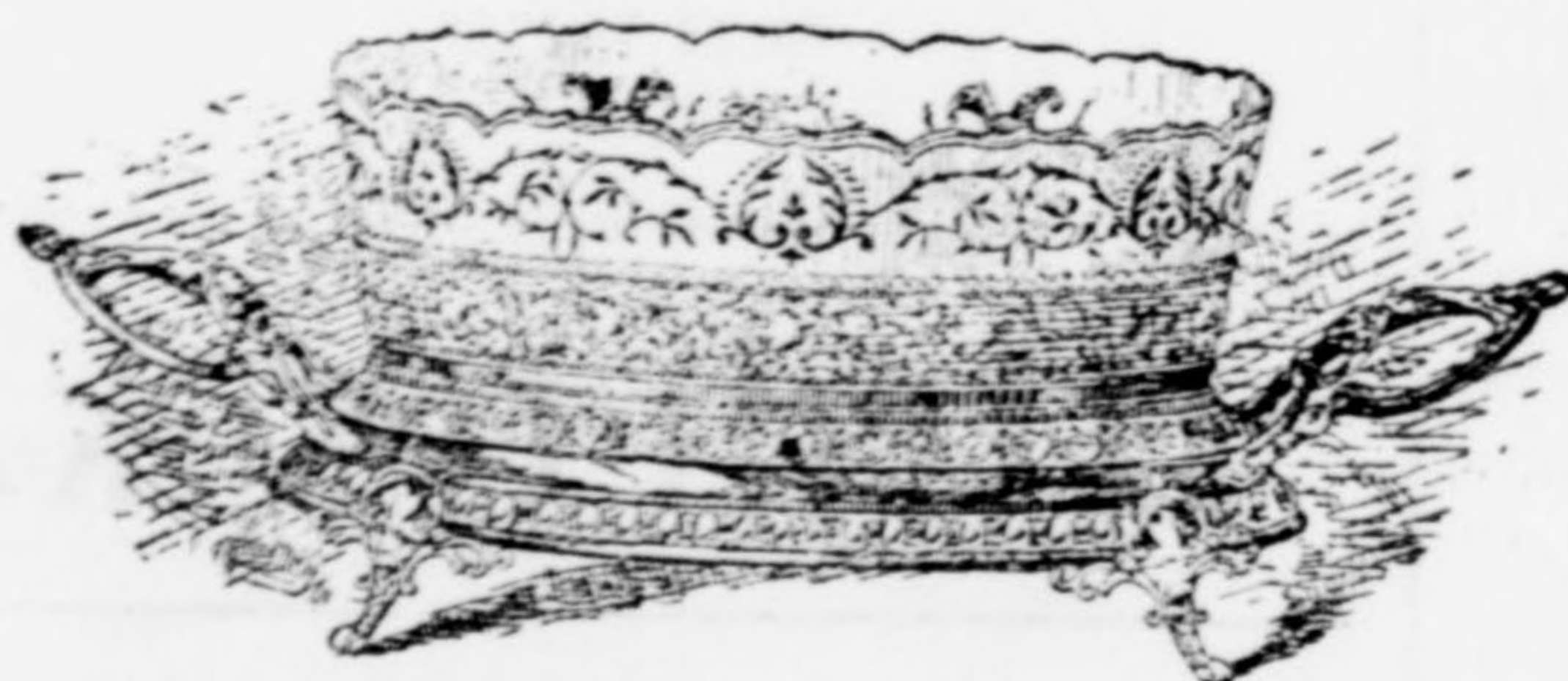
Mocakészlet legszebben kidolgozva 14 frt.

Templomi kelyhek 12 frttól 60 frtig.

Gyümölcskosár kagylóalakban gazdagon aranyozva 14 frt.

Gyümölcs- és virágtartó a lediszesebben kidolgozva 12 frt.

Feszület tartós és csinos kivitelben 10 frt.

Gyümölcs állvány 30-40 cm. magas a legszebben dolgozva 12 frt.

Gyümölcstartó-állvány 12 frt.

Tortatálczák a legszebben kiállítva, gazdag választékban 4 frttól 10 frtig.